

Súd: Mestský súd Bratislava III
Spisová značka: B1-37Cbi/7/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1120214405
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Krajčí
ECLI: ECLI:SK:MSBA3:2024:1120214405.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava III sudcom JUDr. Milanom Krajčim v spore žalobcu: JUDr. Oliver Korec, so sídlom kancelárie Kominárska 2, 4, 831 04 Bratislava, značka správcu S 322, správca konkurznej podstaty úpadcu Blitshtein Trading, s.r.o., so sídlom Trenčianska 53, 821 09 Bratislava, IČO: 46 853 359, proti žalovanému: RODNIK LUX s. r. o., so sídlom Saratovská 3424/6B, 841 02 Bratislava - mestská časť Dúbravka, IČO: 51 115 123, zastúpenému advokátom JUDr. Jurajom Gajdošikom, so sídlom Miletičova 23, 821 09 Bratislava, o určenie neúčinnosti právnych úkonov, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou z 22. septembra 2020 domáhal, aby súd určil, že právne úkony úpadcu, splatenie pôžičky žalovanému z 19. júna 2019 vo výške 33.333,-- eur a z 25. júna 2019 vo výške 16.667,-- eur, sú v konkurze vyhlásenom na majetok úpadcu vedenom na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. B1-8K/51/2019 voči veriteľom úpadcu neúčinné. Zároveň žalobca žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi do konkurznej podstaty peňažnú náhradu v sume 50.000,-- eur.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalovaný poskytol dňa 3. septembra 2018 úpadcovi pôžičku vo výške 50.000,-- eur. Úpadca splatil predmetnú pôžičku žalovanému dvomi čiastočnými úhradami realizovanými v dňoch 19. júna 2019 a 25. júna 2019. V čase, keď úpadca splatil žalovanému pôžičku, bol v úpadku vo forme predĺženia a aj vo forme platobnej neschopnosti.

2.1. Podľa žalobcu splatením pôžičky úpadca zvýhodnil žalovaného ako veriteľa oproti ostatným jeho veriteľom. Ak by nedošlo k splateniu pôžičky úpadcom krátko pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu, žalovaný by si musel svoju pohľadávku prihlásiť do konkurzu, v rámci ktorého by došlo k jej pomernému uspokojeniu, ako je tomu v prípade ostatných prihlásených veriteľov. Navyše finančné prostriedky by sa nachádzali na bankovom účte úpadcu. Žalobca zvýraznil, že platbu v sume 33.333,-- eur úpadca realizoval 39 dní pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu a platbu v sume 16.667,-- eur iba 31 dní pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu.

2.2. V čase vykonania napadnutých - zvýhodňujúcich - úkonov bol úpadca preukázateľne v úpadku. S odkazom na účtovnú závierku žalobca uviedol, že úpadca bol k 31. decembru 2018 v úpadku vo forme predĺženia, keďže vykazoval záporné vlastné imanie vo výške -416.294,-- eur. Keďže bol úpadca k 31. decembru 2018 v úpadku vo forme predĺženia, možno odôvodnene predpokladať, že bol v úpadku vo forme predĺženia aj k 19. júnu 2019 a k 25. júnu 2019. Podľa žalobcu bol úpadca v rozhodnom čase v úpadku aj vo forme platobnej neschopnosti, keďže k rozhodnému dňu mal viac ako dva záväzky 30 dní po lehote splatnosti.

2.3. K splneniu podmienok podľa ustanovenia § 57 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZKR“) žalobca uviedol, že ukrátenie spočíva v tom, že sa hodnota majetku dlžníka zmenší viac ako v prípade, ak by sa posudzovaný právny úkon neurobil. Do konkurzného konania bolo prihlásených celkovo 33 veriteľov s celkovým objemom prihlásených pohľadávok vo výške 829.863,97 eur. Ak by nedošlo k splateniu pôžičky, pomerné uspokojenie veriteľov by bolo vyššie o 50.000,-- eur.

2.4. Žalobca k žalobe pripojil uznesenie o vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu, výpisy z účtu úpadcu k 3. septembru 2018, k 19. júnu 2019 a k 25. júnu 2019, zoznam pohľadávok veriteľov úpadcu, knihu záväzkov úpadcu k 30. júnu 2019 a účtovnú závierku úpadcu zostavenú k 31. decembru 2018.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe zo 7. marca 2022 navrhol žalobu žalobcu zamietnuť.

3.1. Vo svojom vyjadrení žalovaný uviedol, že poskytnutá pôžička nebola uhradená v lehote splatnosti, ale až dvomi platbami v mesiaci jún 2019. Žalovaný poukázal na to, že ako obchodný partner úpadcu nemá možnosť pri uzatváraní zmluvy nahliadať do účtovných dokladov spoločnosti, a teda si overiť momentálnu finančnú situáciu zmluvného partnera. Žalovaný nemá vedomosť, že by bol neodôvodnene zvýhodnený oproti iným veriteľom úpadcu a rovnako tak má za to, že vrátenie pôžičky sa výrazne nedotklo ekonomickej situácie úpadcu. Vrátenie pôžičky nemôže spĺňať ani atribúty ukracujúceho právneho úkonu podľa ustanovenia § 60 ZKR, keď nemá vedomosť o tom, že by vrátenie pôžičky bolo urobené s úmyslom úpadcu ukrátiť svojich veriteľov.

3.2. K vyjadreniu k žalobe žalovaný pripojil zmluvu o peňažnej pôžičke z 31. augusta 2018 a ručiteľské vyhlásenie konateľa úpadcu.

4. Žalobca v replike z 31. mája 2022 uviedol, že vyslovením neúčinnosti právneho úkonu sa jednoznačne zlepšila finančná situácia úpadcu. V prípade neúčinnosti podľa § 59 ZKR je irelevantná nevedomosť žalovaného, keďže táto skutková podstata má výlučne objektívny charakter, a teda vedomosť žalovaného ako druhej strany sa nevyžaduje. Samotný žalovaný nepreukázal, že by sa v danom prípade nejednalo o nedôvodné zvýhodnenie žalovaného ako veriteľa oproti ostatným veriteľom, iba sa odvoláva na nevedomosť žalovaného o tejto skutočnosti. K ukracujúcemu právnomu úkonu žalobca uviedol, že s poukazom na pomerne vysokú sumu pôžičky muselo byť žalovanému ako podnikateľskému subjektu zrejmé, že úpadca má finančné problémy, keď o predmetnú pôžičku žiadal žalovaného a zároveň podľa dostupných účtovných závierok bolo zrejmé, že záväzky sa úpadcovi navyšujú. Žalobca má za to, že úpadca informoval žalovaného o zlej finančnej situácii a o dôvodoch získania predmetnej pôžičky a zároveň žalobca predpokladá, že žalovaný si pri poskytnutí pôžičky s určitosťou pozrel aj verejne dostupné účtovné závierky.

5. Žalovaný v duplike z 2. decembra 2022 zotrval na tom, že nie sú naplnené skutkové okolnosti odporovateľnosti, keď je presvedčený o tom, že úpadca sa nedostal vrátením pôžičky do záporných čísel.

5.1. V ďalšom vyjadrení z 26. marca 2024 žalovaný namietol nesplnenie základnej hmotnoprávnej podmienky odporovateľnosti podľa ustanovenia § 57 ods. 4 ZKR, a to skutočnosť, že napadnuté splatenie pôžičky v reálnom čase spôsobuje ukrátenie uspokojenia niektorej z prihlásených pohľadávok veriteľov úpadcu. Listinné dôkazy predložené žalobcom nevytvádzajú o stave majetku dlžníka v čase, kedy nastali účinky odporovateľných právnych úkonov a neposkytujú informáciu o tom, či úhradou predmetných pohľadávok, čo i len teoreticky mohlo prísť k ukráteniu uspokojenia niektorej z prihlásených pohľadávok veriteľov úpadcu. Je na žalobcovi, aby preukázal stav majetku úpadcu k momentu splatenia pôžičky žalovanému, či došlo k zmenšeniu možnosti uspokojenia pohľadávok veriteľov úpadcu v čase uskutočnenia právnych úkonov. Žalobca v žalobe vymedzil pohľadávky veriteľov v rozhodnom období v sume 53.318,02 eur, pričom žalobca nepreukázal stav majetku úpadcu k momentu uskutočnenia splatenia pôžičky žalovanému, hoci úpadca disponoval ďalším majetkom. Vo vzťahu zvýhodňujúcemu právnomu úkonu žalovaný uviedol, že splatenie pôžičky úpadcom po lehote splatnosti nie je možné bez ďalšieho považovať za zvýhodňujúci právny úkon, ale jedná sa o faktickú právnu skutočnosť, ktorá nastala bez vôle a pričinenia žalovaného. K ukracujúcemu charakteru právneho úkonu žalobca nepreukázal úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa, keďže žalovaný nie je osobou spriaznenou s úpadcom. Žalobca sa pritom nesnažil preukázať vedomosť žalovaného o úmysle úpadcu ukrátiť svojich veriteľov, zameriava sa len na údajnú vedomosť žalovaného o zlej finančnej situácii úpadcu, čo žalovaný popiera. Samotný úpadok pritom ešte neznamená kvalifikované zmenšenie majetkového substrátu úpadcu.

6. Žalobca vo vyjadrení z 27. mája 2024 uviedol, že hodnota majetku úpadcu k 19. júnu 2019 bol účtovne vo výške 231.182,67 eur. Po úhrade pôžičky žalovanému nedošlo zo strany úpadcu k žiadnej dispozícii s jeho majetkom a jediný majetok, ktorý úpadcovi ostal, bol zverejnený v Obchodnom vestníku. Žalobca je toho názoru, že dostatočným spôsobom preukázal majetok úpadcu pred a aj po vykonaní úhrad pôžičky a to tým, že predložil účtovné výstupy úpadcu a zdôvodnil stav majetku. Nemôže byť na ľarchu žalobcu, že nemá k dispozícii účtovný server úpadcu, aby vedel vytiahnuť účtovné podklady, pričom samotný žalovaný argumentuje, že účtovníctvo úpadcu nie je dostatočným dôkazom. Žalobca má za to, že dostatočným spôsobom preukázal majetok úpadcu pred a po vykonaní úhrad pôžičky. Žalobca vo svojom vyjadrení odkázal na rozsudok Okresného súdu Bratislava I z 13. marca 2023, č. k. 1Cbi/19/2020-134. Vo vyjadrení žalobca vymedzil jednotlivých veriteľov, ktorých uspokojenie malo byť napadnutými právnymi úkonmi ukrátené. Žalobca zotrval na tom, že splatením pôžičky došlo k neodôvodnenému zvýhodneniu žalovaného oproti ostatným veriteľom úpadcu.

7. Na prejednanie sporu nariadil súd pojednávanie na termín dňa 18. júna 2024 o 9:30 hod., na ktoré sa dostavili zástupkyňa žalobcu a právny zástupca žalovaného.

7. Z predložených listinných dôkazov súd zistil, že medzi úpadcom a žalovaným bola dňa 31. augusta 2018 uzatvorená zmluva o pôžičke, na základe ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť úpadcovi pôžičku v sume 50.000,-- eur a úpadca sa zaviazal pôžičku vrátiť do 28. februára 2019. Žalovaný poskytol úpadcovi zmluvne dohodnuté plnenie dňa 3. septembra 2018. úpadca vrátil žalovanému poskytnuté prostriedky dňa 19. júna 2019 v sume 33.333,-- eur a dňa 25. júna 2019 v sume 16.667,-- eur. V zmysle účtovnej závierky žalovaného k 31. decembru 2018 mal mať úpadca majetok v hodnote 932.636,-- eur a záväzky v sume 859.004,-- eur s tým, že výsledok hospodárenia úpadcu bol v hodnote - 495.896,-- eur.

7.1. V zmysle súpisu všeobecnej podstaty zverejneného žalobcom v Obchodnom vestníku č. 226/2019 dňa 22. novembra 2019 bol úpadca vlastníkom hnuiteľných vecí v súpisovej hodnote majetku 51.732,76 eur, mal pohľadávky voči tretím osobám v súpisovej hodnote majetku 31.423,42 eur a na účte v banke mal úpadca ku dňu vyhlásenia konkurzu peňažné prostriedky v sume 53.760,91 eur.

8. Podľa ustanovenia § 57 ods. 1 ZKR, právne úkony týkajúce sa majetku dlžníka sú v konkurze voči veriteľom dlžníka neúčinné, ak im správca alebo veriteľ prihlásenej pohľadávky podľa tohto zákona odporuje. Veriteľ môže odporovať právnemu úkonu týkajúcemu sa majetku dlžníka, len ak správca v primerane lehote jeho podnetu na odporovanie nevyhovel.

8.1. Právo odporovať právnemu úkonu zanikne, ak sa neuplatní u povinnej osoby alebo na súde do jedného roka od vyhlásenia konkurzu; právo odporovať právnemu úkonu sa považuje za uplatnené u povinnej osoby, len ak povinná osoba toto právo písomne uznala (ods. 2).

8.2. Odporovať podľa tohto zákona možno aj právnym úkonom, z ktorých nároky sú už vykonateľné alebo uspokojené (ods. 3).

8.3. Odporovať podľa tohto zákona možno len tomu právnemu úkonu dlžníka, ktorý ukracuje uspokojenie prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov dlžníka (ods. 4).

8.4. Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 ZKR, právnym úkonom bez primeraného protiplnenia na účely tohto zákona je bezodplatný právny úkon dlžníka alebo odplatný právny úkon dlžníka, na ktorého základe dlžník poskytol alebo sa zaviazal poskytnúť plnenie, ktorého obvyklá cena je podstatne vyššia ako obvyklá cena plnenia, ktoré na jeho základe získal alebo má získať.

8.5. Právnemu úkonu bez primeraného protiplnenia možno odporovať, ak spôsobil úpadok dlžníka alebo bol urobený počas úpadku dlžníka. Ak ide o právny úkon urobený v prospech osoby spriaznenej s dlžníkom, úpadok dlžníka v čase urobenia právneho úkonu sa predpokladá, ak sa nepreukáže opak (ods. 2).

8.6. Odporovať možno len tým právnym úkonom bez primeraného protiplnenia, ktoré boli urobené počas jedného roka pred začatím konkurzného konania. Ak ide o právny úkon bez primeraného protiplnenia urobený v prospech osoby spriaznenej s dlžníkom, možno odporovať tiež tým právnym úkonom, ktoré boli urobené počas troch rokov pred začatím konkurzného konania (ods. 3).

9. Základnou otázkou, s ktorou sa musel súd pri posúdení odporovacej žaloby správcu vysporiadať, je otázka, či sú splnené základné podmienky odporovateľnosti napadnutých právnych úkonov, ktoré sú upravené v ustanovení § 57 ZKR, osobitne, či je splnená podmienka uvedená v odseku 4 predmetného zákonného ustanovenia. Až po kladnej odpovedi na predmetnú otázku môže súd skúmať, či žalobcom napadnuté právne úkony sú odporovateľnými právnymi úkonmi podľa ustanovenia § 59, resp. § 60 ZKR.

10. Pokiaľ ide o možnosť s úspechom odporovať právnym úkonom, súd poukazuje na ustálenú judikatúru súdov vyššej inštancie týkajúcej sa ustanovenia § 57 ods. 4 ZKR, z ktorej vyplývajú nasledovné právne závery:

10.1. Pre úspešnosť odporovacej žaloby musí správca preukázať, že prevodom práva vec užívať a práva odkúpiť ju, došlo k ukráteniu pohľadávok veriteľov dlžníka, ktorí majú voči dlžníkovi pohľadávky v čase účinnosti napadnutého právneho úkonu [k tomu viď právna veta III. judikátu R 33/2016 zverejneného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ v príslušnom gramatickom tvare) č. 3/2016; konkrétne sa jedná o rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. júla 2015, č. j. 25CoKR/2/2014].

10.2. Požiadavka, aby právny úkon ukracoval uspokojenie niektorej z prihlásených pohľadávok, je základnou a všeobecnou podmienkou každej skutkovej podstaty odporovateľného právneho úkonu, bez ktorej právo odporovať právnemu úkonu nevznikne. Žalobca bol povinný tvrdiť a preukázať, či sa majetok úpadcu uzavretím dotknutých právnych úkonov zmenšil, v akom rozsahu, aký majetok úpadcovi zostal na uspokojenie prihlásených pohľadávok veriteľov. Skutočnosť, že ide o právne úkony, ktoré ukracujú uspokojenie prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov úpadcu, žalobca nepreukázal a k tomuto preukázaniu nedošlo ani odkazom na zoznam veriteľov, nakoľko z tohto zoznamu nie je zrejмый stav majetku úpadcu. Žalobca bol v prejednávanej veci nositeľom dôkazného bremena aj ohľadom preukázania existencie tejto základnej hmotnoprávnej podmienky odporovateľnosti podľa § 57 ods. 4 ZKR, pričom procesným právnym následkom neunesenia jeho dôkazného bremena je neúspech žalobcu v spore [k tomu viď rozsudok Krajského súdu v Žiline z 30. januára 2019, č. k. 13CoKR/26/2018-166 (dovolanie proti predmetnému rozsudku bolo odmietnuté ako neprípustné uznesením najvyššieho súdu z 29. septembra 2020, sp. zn. 1Obdo/84/2019 - pozn. súdu)].

10.3. K splneniu hmotnoprávneho predpokladu vyplývajúceho zo zákonného ustanovenia § 57 ods. 4 ZKR nemohlo podľa odvolacieho súdu dôjsť poukazovaním na účtovnú evidenciu, resp. závierku úpadcu, ale len preukázaním majetku úpadcu pred uzavretím napádaného právneho úkonu a porovnaním stavu majetku po účinnosti týchto napádaných právnych úkonov vo väzbe na existujúce pohľadávky veriteľov, či práve týmito napádanými právnymi úkonmi došlo k ukráteniu uspokojenia veriteľov úpadcu, ktorí si svoje pohľadávky prihlásili do konkurzu. Takisto len samotný poukaz na prihlásené pohľadávky, najmä titulom nevyplatených miezd a odstupného, bez prepojenia na preukázanie kvalifikovaného zmenšenia majetku úpadcu práve účinnosťou napádaného právneho úkonu, bez ďalšieho nie je preukázaním zákonnej hmotnoprávnej podmienky, že ide o ukracujúci úkon v zmysle ustanovenia § 57 ods. 4 ZKR. Záver o ukrátení veriteľov dlžníka - úpadcu, nebolo možné podľa krajského súdu bez ďalšieho prijať len z obsahu žalobcom predložených a označených listinných dôkazov, keďže tieto neposkytovali porovnanie stavu majetku pred uskutočnením napadnutého právneho úkonu a po jeho účinnosti a neumožňovali tak vyhodnotiť kvalifikovaný dopad právneho úkonu dlžníka - úpadcu v jeho majetkovej sfére, na uspokojenie existujúcich pohľadávok veriteľov, ktoré následne boli prihlásené do konkurzu [k tomu viď rozsudok Krajského súdu v Žiline z 30. januára 2020, č. k. 14CoKR/23/2019-461 (dovolanie proti predmetnému rozsudku bolo odmietnuté ako neprípustné uznesením najvyššieho súdu z 29. októbra 2020, sp. zn. 2Obdo/41/2020 - pozn. súdu)].

10.4. Z hľadiska úpravy v ustanovení § 57 ods. 4 ZKR je spoločnou podmienkou pre označenie akéhokoľvek napadnutého právneho úkonu ako úkonu odporovateľného, a teda v konkurznom konaní neúčinného, preukázanie, že týmto právnym úkonom došlo k ukráteniu uspokojenia prihlásenej pohľadávky veriteľa. Ukrátenie uspokojenia pohľadávky je vecou dôkazného bremena žalobcu a vykonaného dokazovania. Úspešnosť odporovateľnosti závisí od toho, či sa majetok dlžníka jeho právnym úkonom zmenšil, v akom rozsahu, a prípadne, aký majetok zostal dlžníkovi na uspokojenie prihlásených pohľadávok. Následne v prípade právneho úkonu ukracujúceho je podmienkou len preukázanie toho, že týmto úkonom skutočne došlo k ukráteniu, a že tento úkon bol urobený s úmyslom dlžníka veriteľov ukrátiť (pokiaľ nejde o osobitné prípady spriaznených osôb, kedy zákon úmysel predpokladá). O ukracujúci právny úkon sa tak môže v zásade jednať len v prípade, ak dohodnuté plnenie protistrany nie je ekvivalentnou odplatom (náhradou, plnením) za poskytnuté plnenie dlžníka. O odporovateľnosti nemožno hovoriť ani v prípade, ak by síce napadnutým právnym úkonom došlo k zmenšeniu majetku dlžníka, avšak majetok, ktorý dlžníkovi zostal, by postačoval na uspokojenie prihlásených pohľadávok veriteľov (k tomu viď uznesenie najvyššieho súdu z 24. mája 2022, sp. zn. 5Obdo/8/2021).

10.5. V zhode s názorom súdu prvej inštancie odvolací súd dospel k záveru, že žalobca síce uviedol zoznam veriteľov, avšak nedoplnil stav majetku úpadcu v čase vykonania odporovateľného úkonu, čo je nevyhnutné pre posúdenie skutočnosti, či mohlo dôjsť k ukráteniu veriteľov. Žalobca nepreukázal, že by v dôsledku uzatvorenia zmluvy medzi úpadcom a žalovaným došlo k zmenšeniu majetku úpadcu,

alebo že by pohľadávky, riadne prihlásené v konkurze na majetok úpadcu, nemohli byť z majetku úpadcu v rozhodnom čase uspokojené. Z tvrdení žalobcu nevyplývajú skutočnosti, ktoré by ozrejmovali stav majetku úpadcu v rozhodnom čase, t. j. v čase účinnosti odporovateľného právneho úkonu a následne po uskutočnení odporovateľného právneho úkonu nebol preukázaný dopad na majetkové pomery úpadcu. Odvolací súd pripomína, že bolo povinnosťou žalobcu, v prípade, ak chcel byť úspešný v tejto právnej veci, aby tvrdil a aj riadne preukázal, že práve v dôsledku odporovateľných právnych úkonov na majetok dlžníka k momentu ich účinnosti, sa majetok zmenšil takým spôsobom, že už nestačil na úplné uspokojenie v danom čase existujúcich pohľadávok veriteľov, ktorí si následne svoje pohľadávky prihlásili v konkurze na majetok úpadcu. Súd prvej inštancie správne podotkol, že podľa § 57 ods. 4 ZKR, ukrátenie pohľadávky veriteľa, nemožno ustáliť len na základe porovnania hodnoty majetku podliehajúceho konkurzu a výšky prihlásených, resp. zistených pohľadávok veriteľov v konkurze. Správca mal uviesť a preukázať hodnotu majetku úpadcu - dlžníka, pred účinnosťou sporných úkonov a pohľadávky veriteľov, ktorí by sa mohli z tohto majetku dlžníka uspokojiť a tiež, že majetok dlžníka po účinnosti odporovateľných právnych úkonov už nestačil na úplné uspokojenie pohľadávok veriteľov v dôsledku účinnosti odporovateľných právnych úkonov, resp. že sa znížila miera uspokojenia pohľadávok veriteľov dlžníka (k tomu vid' rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 7. decembra 2023, č. k. 4CoKR/10/2023-229).

11. Ako vyplýva z konštantnej rozhodovacej praxe, predpokladom odporovateľnosti je zníženie uspokojenia pohľadávok veriteľov dlžníka, čo predpokladá také zmenšenie hodnoty majetku dlžníka, že po účinnosti odporovaného právneho úkonu dlžníka sa zníži - ukráti, uspokojenie pohľadávok veriteľov. K tomu dochádza aj vtedy, ak dlžník nemal ani pred vykonaním odporovaného právneho úkonu dostatok majetku na úplné uspokojenie pohľadávok veriteľov, avšak po účinnosti tohto právneho úkonu sa miera uspokojenia pohľadávok veriteľov ešte viac zníži. Na druhej strane platí, že aj keď dôjde odporovaným právnym úkonom k zníženiu hodnoty majetku dlžníka, avšak zostávajúci majetok dlžníka stačí na plné uspokojenie pohľadávok veriteľov dlžníka, ktorí majú pohľadávky v čase účinnosti právneho úkonu, nemôže byť odporovacia žaloba úspešná. Dôkazné bremeno o všetkých týchto skutočnostiach je na správcovi.

11.1. Je povinnosťou správcu ako žalobcu preukázať, že majetok dlžníka pred účinnosťou napadnutého právneho úkonu stačil na uspokojenie pohľadávok veriteľov, ktorí mali k tomuto momentu pohľadávky voči dlžníkovi a po účinnosti právneho úkonu došlo k ukráteniu ich uspokojenia resp. že aj keď majetok dlžníka nestačil na plné uspokojenie ich pohľadávok, po účinnosti sporného právneho úkonu sa miera ich uspokojenia ešte znížila. K ukráteniu uspokojenia pohľadávok veriteľov dochádza uskutočnením sporného právneho úkonu (jeho účinnosťou), a preto správca musí v žalobe uviesť hodnotu majetku dlžníka pred účinnosťou sporného právneho úkonu a sumu pohľadávok veriteľov, ktoré by sa mohli z tohto majetku dlžníka uspokojovať. Ide o primárny a elementárny predpoklad úspešnej odporovacej žaloby.

11.2. Žalobca tak musí v konaní preukázať, že majetok dlžníka po účinnosti odporovaného právneho úkonu už nestačil na úplné uspokojenie pohľadávok veriteľov (v dôsledku účinnosti odporovaného právneho úkonu), resp., že sa znížila miera uspokojenia pohľadávok veriteľov dlžníka. Majetkové pomery úpadcu a jeho záväzky v čase vyhlásenia konkurzu sú z tohto pohľadu právne irelevantné. Po účinnosti odporovaného právneho úkonu sa majetkové pomery dlžníka mohli do vyhlásenia konkurzu rôznym spôsobom meniť, rovnako ako aj výška jeho záväzkov. Argumentácia správcu, že majetok úpadcu nebude stačiť na uspokojenie pohľadávok veriteľov, nemôže nič meniť na právnom posúdení veci, pretože ak by tomu tak nebolo, neboli by splnené podmienky na vyhlásenie konkurzu.

12. Pri zohľadnení vyššie uvedených právnych záverov je povinnosťou správcu v konaní o žalobe o určenie neúčinnosti právnych úkonov úpadcu v každom jednom prípade preukázať, že napadnutým (odporovaným) právnym úkonom úpadcu došlo k ukráteniu uspokojenia tých veriteľov úpadcu, ktorí mali v čase účinnosti odporovaného právneho úkonu voči úpadcovi pohľadávky, ktoré si riadne prihlásili do konkurzu vyhláseného na majetok úpadcu (t. j. pohľadávky, ktoré neboli správcom popreté, prípadne ktoré boli zistené rozhodnutím súdu v incidenčnom spore). Ak si správca túto svoju povinnosť nesplní - znamená to, že správca nepreukázal splnenie hmotnoprávnej podmienky podľa ustanovenia § 57 ods. 4 ZKR - v dôsledku čoho musí súd žalobu správcu ako nedôvodnú zamietnuť.

12.1. Pre preukázanie splnenia podmienky podľa § 57 ods. 4 ZKR je povinnosťou žalobcu v odporovacej žalobe okrem jednoznačnej špecifikácie odporovaného právneho úkonu (resp. odporovaných právnych úkonov) uviesť a zároveň dôkaznými prostriedkami preukázať

- existenciu konkrétnych prihlásených pohľadávok veriteľov úpadcu ku dňu účinnosti odporovaného právneho úkonu,
- celkovú hodnotu majetku úpadcu pred účinnosťou odporovaného právneho úkonu, a súčasne
- celkovú hodnotu majetku úpadcu po účinnosti odporovaného právneho úkonu.

12.2. Z uvedeného tak vyplýva, že je povinnosťou žalobcu preukázať zmenu v hodnote majetku úpadcu pred a po účinnosti odporovaného právneho úkonu, z ktorej je zrejmé, že zostávajúci majetok úpadcu nepostačoval na plné uspokojenie v tom čase existujúcich pohľadávok veriteľov, ktoré boli prihlásené do konkurzu na majetok úpadcu. Správca tak nesie plnú zodpovednosť v súdnom spore za preukázanie vyššie uvedených podmienok a konkurzným veriteľom za splnenie svojich povinností.

12.3. Ak žalobca vyššie uvedené kumulatívne podmienky vyžadované ustanovením § 57 ods. 4 ZKR nepreukáže (resp. ich v žalobe ani len netvrdí), súd musí žalobu bez ďalšieho (bez skúmania podmienok uvedených v ustanoveniach § 59, resp. § 60 ZKR. Povinnosť zamietnuť žalobu v prípade nepreukázania predmetných podmienok zo strany správcu má súd v každom jednom prípade, t. j. aj vtedy, ak by žalovaný výslovne nesplnenie hmotnoprávnej podmienky odporovateľnosti podľa ustanovenia § 57 ods. 4 ZKR nenamietal, keďže nepostačuje, ak správca uvedie v žalobe (a následne v priebehu súdneho sporu) svoj subjektívny pocit, že tieto podmienky splnené sú, osobitne v situácii, ak obsah súdneho spisu nasvedčuje presne opačnému záveru (t. j. že podmienky odporovateľnosti podľa § 57 ods. 4 ZKR žalobca netvrdil a nepreukázal).

13. Súd vzhľadom na vyššie vyslovené právne závery konštatuje, že žalobca nepreukázal splnenie základnej hmotnoprávnej podmienky pre odporovateľnosť právneho úkonu uvedenej v ustanovení § 57 ods. 4 ZKR, čo v rozhodovanom spore žalovaný výslovne namietal. K predmetnému konštatovaniu súd uvádza v podrobnostiach nasledovné:

14. Žalobca v konaní špecifikoval veriteľov úpadcov, ktorých pohľadávky existovali k 19. júnu 2019 a k 25. júnu 2019 (biLL, s.r.o.; Cagomind GmbH; ELIMER, a.s.; EXOTIMEX EUROPE B.V.; FLOWER BOARD THE FINANCIAL COMPANY LTD; Fruitpoint B.V.; Motor-Car Bratislava, spol. s r.o.; Prologis Slovak Republic XXXVII s.r.o. a Schulte TZB, s.r.o.), avšak nesprávne uviedol výšku pohľadávok týchto veriteľov, ktorá bola prihlásená do konkurzu (vrátane príslušenstva pohľadávky za obdobie do vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu - pozn. súdu). Relevantná výška pohľadávok vyššie uvedených veriteľov, ktorú je potrebné posudzovať v zmysle ustanovenia § 57 ods. 4 ZKR, je k 19. júnu 2019 v sume 171.560,62 eur a k 25. júnu 2019 v sume 171.667,81 eur.

14.1. Pre splnenie základnej hmotnoprávnej podmienky podľa ustanovenia § 57 ods. 4 ZKR bolo nevyhnutné, aby žalobca v konaní o odporovacej žalobe vymedzil nielen veriteľov, ktorí si prihlásili pohľadávky do konkurzu vyhláseného na majetok úpadcu, ale aj aká bola skladba majetku úpadcu a jeho hodnota k 19. júnu 2019, resp. k 25. júnu 2019, t. j. aký vplyv mali napadnuté právne úkony na možnosť uspokojenia záväzkov úpadcu z jeho majetku.

14.2. Jedine v prípade splnenia vyššie uvedených podmienok v konaní žalobcom by mohol súd posúdiť, či napadnutými platbami úpadcu z 19. júna 2019 a 25. júna 2019 ako jednostrannými právnymi úkonmi úpadcu sa znížil jeho majetok tak, že už po jednotlivých úkonoch nepostačoval na plné uspokojenie pohľadávok vyššie uvedených veriteľov, prípadne či majetok úpadcu už pred týmito právnymi úkonmi nepostačoval na plné uspokojenie týchto pohľadávok.

15. Súd v rámci svojho rozhodovania konštatuje, že nepostačuje poukázanie žalobcu na to, že predmetné platby realizoval úpadca krátko pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu (39 dní, resp. 31 dní). Poukázanie na túto skutočnosť môže byť pomocným kritériom pri hodnotení predložených dôkazov slúžiacich na preukázanie ukracujúceho charakteru napadnutých právnych úkonov úpadcu (t. j. realizovanie napadnutých úkonov krátko pred podaním dlžníckeho návrhu na vyhlásenie konkurzu môže mať vplyv na hodnotenie predložených dôkazov), avšak nemôže nahradiť povinnosť žalobcu (správcu) preukazovať v konaní o odporovacej žalobe stav majetku úpadcu ku dňu účinnosti napadnutých právnych úkonov v nadväznosti na posúdenie ich vplyvu na možnosť uspokojiť pohľadávky prihlásených veriteľov.

15.1. Žalobca v konaní nepredložil súdu žiadny hodnoverný dôkaz, z ktorého by bol zrejmý stav majetku úpadcu k 19. júnu 2019 a následne k 25. júnu 2019 a teda neunesol dôkazné bremeno vyplývajúce mu z ustanovenia § 57 ods. 4 ZKR. Súd poukazuje na to, že

- V sporovom konaní sa uplatňuje prejednácia zásada. Účastník má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nesplnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou

označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ účastník konania nesplní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a že z tohto dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci [či už z dôvodu nečinnosti účastníka, ktorý nesplnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení stanovenú v § 101 a § 120 ods. 1 vety prvej O.s.p. (v súčasnosti § 132 ods. 1, § 167 ods. 2, ods. 3 a ods. 4, resp. § 267 ods. 1 C.s.p.), alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec]. Okruh rozhodujúcich skutočností, ktorých sa týkajú povinnosti tvrdenia a označenia dôkazov na preukázanie tvrdení, je daný hypotézou hmotnoprávnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer účastníkov konania. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena (k tomu viď napr. rozsudok najvyššieho súdu z 22. septembra 2010, sp. zn. 3MCdo/6/2010).

- Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť, významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí (k tomu viď aj uznesenie najvyššieho súdu z 24. júna 2010, sp. zn. 5Obo/52/2010). - V rámci dokazovania platí zásada, že každá strana musí uniesť dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia; kto tvrdí, dokazuje (affirmanti incumbit probatio). Inak povedané, strana sporu musí preukázať to, čo tvrdí, len potom môže súd zobrať jej tvrdenie za základ svojho rozhodnutia. Dôkazné bremeno týkajúce sa skutočností leží na tej strane sporu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé dôsledky, ide teda o tú stranu sporu, ktorá existenciu takýchto skutočností tvrdí (k tomu viď aj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 21. januára 2015, sp. zn. II. ÚS 38/2015).

15.2. Žalobca v konaní predložil riadnu účtovnú závierku úpadcu zostavenú k 31. decembru 2018 a závermi z nej argumentoval ohľadom ukracujúceho charakteru napadnutých právnych úkonov. Súd poukazuje na to, že účtovná závierka zostavená k 31. decembru 2018 nemôže byť spoľahlivým podkladom pre vyhodnotenie stavu majetku úpadcu vo vzťahu k právnym úkonom realizovaným takmer o pol roka neskôr pre odstup značný odstup času. V tejto súvislosti sa súd stotožňuje so záverom najvyššieho súdu, v zmysle ktorého platí, že len poukazovanie na účtovnú evidenciu nestačí pre splnenie preukázania hmotnoprávneho predpokladu odporovateľnosti podľa ustanovenia § 57 ods. 4 ZKR (k tomu viď uznesenia z 29. októbra 2020, sp. zn. 2Obo/41/2020 a z 24. mája 2022, sp. zn. 5Obdo/8/2021). Súd uvádza, že účtovná závierka úpadcu, prípadne iné účtovné doklady úpadcu môžu byť jedným z dôkazov (t. j. nie jediným dôkazom) slúžiacim na preukázanie hmotnoprávnej podmienky odporovateľnosti podľa ustanovenia § 57 ods. 4 ZKR, avšak len vtedy, ak správcom odporovaný právny úkon nadobudol účinnosť v čase vyhotovenia týchto účtovných dokladov.

15.3. Ako relevantný vo vzťahu k splneniu hmotnoprávnej podmienky odporovateľnosti podľa ustanovenia § 57 ods. 4 ZKR nemožno považovať ani odkaz žalobcu na saldokonto záväzkov úpadcu k 30. júnu 2019, keďže len samotné záväzky úpadcu nevyjadrujú stav jeho majetku. Takýto dôkaz nemá žiadny vplyv na posúdenie hmotnoprávnej podmienky odporovateľnosti podľa ustanovenia § 57 ods. 4 ZKR, keďže prehľad o záväzkoch úpadcu je podstatný len vo vzťahu k tým veriteľom úpadcu a tým ich pohľadávkam, ktoré boli prihlásené do konkurzu a ktoré sa považujú v konkurze za zistené. Z tohto dôvodu je nepodstatné tvrdenie žalobcu, že úpadca mal k 30. júnu 2019 (11, resp. 5 dní po uskutočnení napadnutých právnych úkonov) záväzky vo výške 949.626,66 eur, keďže pre posúdenie ukracujúceho charakteru napadnutých právnych úkonov sú v danom prípade relevantné len tie pohľadávky veriteľov úpadcu, ktorí sú účastníkmi konkurzného konania, a ktoré žalobca v žalobe lebo v ďalšom priebehu konania jednoznačne vyšpecifikoval, vo výške uvedenej v bode 14. odôvodnenia rozsudku vyššie.

15.4. Pre pozitívny záver o kvalifikovaní žalobcom napadnutých právnych úkonov úpadcu zodpovedajúcich ustanoveniu § 57 ods. 4 ZKR nie je relevantný ani stav majetku úpadcu uvedený v žalobcom zverejnenom súpise všeobecnej podstaty, keďže tento súpis vyjadruje stav majetku úpadcu ku dňu vyhlásenia konkurzu a nie ku dňom, kedy úpadca realizoval napadnuté právne úkony, keďže konkurz na majetok úpadcu bol vyhlásený dňa 25. septembra 2019 (t. j. 3 mesiace po uskutočnení neskoršieho z napadnutých právnych úkonov úpadcu), a stav majetku úpadcu medzi realizáciou napadnutých právnych

úkonov a vyhlásením konkurzu sa mohol zmeniť a aj sa zmenil. Súd musí odmietnuť tvrdenie žalobcu v jeho poslednom písomnom vyjadrení z 27. mája 2024, že po realizácii napadnutých právnych úkonov úpadca so zostatkom financií na bankovom účte nemanipuloval. Zo žalobcom predložených výpisov z účtu úpadcu vyplýva, že po úhrade časti pôžičky žalovanému dňa 19. júna 2019 v sume 33.333,-- eur úpadca okrem bežných platieb uhradil dňa 19. júna 2019 sumu 66.667,-- eur spoločnosti BBME s.r.o. a dňa 20. júna 2019 sumu 6.972,60 eur Zeleninárskej spoločnosti, družstvo. Po úhrade časti pôžičky žalovanému dňa 25. júna 2019 v sume 16.667,-- eur úpadca okrem bežných platieb uhradil dňa 25. júna 2019 sumu 33.333,-- eur spoločnosti BBME s.r.o., dňa 26. júna 2019 sumu 37.131,34 eur spoločnosti UniCredit Leasing Slovakia, a.s. a dňa 27. júna 2019 sumu 25.000,-- eur Daňovému úradu Bratislava. Už táto skutočnosť idúca v spore na ťarchu žalobcu vylučuje tvrdenie správcu, že po splatení pôžičky úpadcom žalovanému nemohol byť výrazne odlišný stav financií na účte od sumy 53.760,91 eur. Len pri zohľadnení týchto platieb je zjavné, že úpadca po úhrade druhej časti pôžičky žalovanému dňa 25. júna 2019 vyplatil iným subjektom sumu viac ako 95.000,-- eur, t. j. takmer dvojnásobok celej žalovanému vyplatené sumy, ktorú chce žalobca, aby žalovaný vydal do konkurznej podstaty. Pritom žalobca v konaní netvrdil, že by sa domáhal určenia neúčinnosti neskôr realizovaných platieb úpadcu spoločnosti UniCredit Leasing Slovakia, a.s., resp. Daňovému úradu Bratislava. Navyše aj správcom uvedená súpisová hodnota majetku zverejnená v Obchodnom vestníku je len orientačná a nie je možné ju považovať za skutočnú hodnotu vyjadrujúcu stav majetku úpadcu ku dňu účinnosti napadnutých právnych úkonov.

16. Súd má za to, že pre úspech žalobcu v spore (minimálne pre úspešné preukázanie hmotnoprávnej podmienky odporovateľnosti podľa ustanovenia § 57 ods. 4 ZKR) bol nevyhnutné, aby žalobca uviedol osobitne stav majetku úpadcu k 19. júnu 2019 a osobitne k 25. júnu 2019 s uvedením konkrétnych huteľných vecí a nehnuteľností s uvedením ich skutočnej hodnoty (podľa znaleckého posudku alebo podľa odborného vyjadrenia), pohľadávok úpadcu (vrátane stavu finančných prostriedkov na účte v banke k daným dátumom) a stavu hotovosti. Žalobca však v predmetnom konaní nič z toho nepreukázal. 16.1. Zároveň súd poukazuje na to, že stav finančných prostriedkov na účte v banke k 19. júnu 2019 a k 25. júnu 2019 mohol žalobca spoľahlivo preukázať. Je zjavné, že žalobca mal prístup k účtu úpadcu, čo preukazujú aj výpisy z účtu úpadcu priložené žalobcom k žalobe ako listinné dôkazy, a preto žalobca mohol a mal preukázať stav finančných prostriedkov na účte úpadcu k 19. júnu 2019, ako aj k 25. júnu 2019. Ak by tento stav finančných prostriedkov žalobca preukázal, mohol by vytvoriť pre súd aspoň nejaký podklad na posúdenie, či splátkami pôžičky úpadcu došlo k zníženiu jeho majetku v takej miere, že už jeho zostávajúci majetok nepostačoval na uspokojenie vyššie uvedených prihlásených pohľadávok veriteľov úpadcu (k tomu viď bod 14. odôvodnenia rozsudku vyššie).

17. V nadväznosti na ďalšiu argumentáciu žalobcu považuje súd za nevyhnutné uviesť, že odkaz žalobcu na to, že v čase napadnutých právnych úkonov bol úpadca v úpadku v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 ZKR, ešte neznamená, že žalobcom napadnuté právne úkony úpadcu znížili jeho majetok tak, že zostávajúca časť nepostačovala na plné uspokojenie prihlásených pohľadávok veriteľov, ktoré v tom čase existovali, ako to predpokladá ustanovenie § 57 ods. 4 ZKR. Existencia úpadku podľa § 3 ods. 1 ZKR - hoc by aj bola správcom preukázaná - ešte neznamená, že žalobca preukázal splnenie hmotnoprávnej podmienky odporovateľnosti podľa ustanovenia § 57 ods. 4 ZKR.

17.1. V tejto súvislosti súd odkazuje na uznesenie najvyššieho súdu z 27. marca 2024, sp. zn. 4Obdo/53/2022, v ktorom dovolací súd uviedol, že predpoklad úpadku daný zákonnou úpravou nie je možné zamieňať s hmotnoprávnou podmienkou vyplývajúcou z § 57 ods. 4 ZKR, a to podmienkou, že ide o ukracujúci právny úkon. Inými slovami vyjadrené krajským súdom, predpoklad úpadku súčasne neznamená preukázanie hmotnoprávnej podmienky, že pri podanej odporovacej žalobe ide o ukracujúci právny úkon. Odvolací súd zrozumiteľne a logicky na túto odvolaciu námietku žalobcu uviedol, že predpoklad úpadku dlžníka nie je možné zamieňať so skutočnosťou, že odporovaným právnym úkonom prišlo k ukráteniu uspokojenia pohľadávky niektorého z veriteľov. Uvedená odvolacím súdom prijatá premisa, že predpokladaný úpadok dlžníka nemožno stotožňovať s ukracujúcou povahou odporovaného právneho úkonu, sa zodpovedajúco prejavila aj v ďalšej argumentácii odvolacieho súdu, kde vzhľadom na nesplnenie dôkaznej povinnosti žalobcom o tom, že ide o ukracujúce právne úkony, odvolací súd vyhodnotil, že žalobca neunesol dôkazné bremeno. Najvyšší súd tu len dopĺňa, že odvolací súd správne poukázal na skutočnosť, že predpokladaný úpadok ako stav majetku dlžníka definovaný v § 3 ZKR nie je možné stotožňovať s vlastnosťou odporovaného úkonu, spočívajúcou v ukrátení uspokojenia prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov dlžníka, teda takým vplyvom odporovaného právneho úkonu na stav majetku dlžníka, ktorého následkom je zmenšenie uspokojenia niektorej z pohľadávok veriteľa

prihlásených do konkurzu. Nie každý právny úkon uskutočnený dlžníkom v čase, kedy je v úpadku alebo sa jeho úpadok predpokladá, má totiž nevyhnutne za následok ukrátenie niektorej z pohľadávok veriteľa. Je práve procesnou zodpovednosťou správca, aby ukrátenie niektorej z pohľadávok prihlásených do konkurzu preukázal.

17.2. Citovaný právny záver najvyššieho súdu je plne aplikovateľný aj v rozhodovanom spore, keď nie je možné stotožňovať existenciu úpadku s ukracujúcim charakterom právneho úkonu realizovaným úpadcom a aj v prípade existencie úpadku na strane úpadcu musí správca preukázať v súvislosti s ním napadnutými právnymi úkonmi zmenšenie uspokojenia niektorej z pohľadávok veriteľa prihlásených do konkurzu, a to vo vzťahu ku každému z napadnutých právnych úkonov osobitne. Preto súd predmetnú argumentáciu žalobcu vyhodnotil ako nesprávnu.

18. Pozornosti súdu pritom neušlo, že v podaní z 27. mája 2024 žalobca (v rovine ničím nepreukázaného tvrdenia) uviedol, že hodnota majetku k 19. júnu 2019 bola vo výške 231.182,67 eur, t. j. o takmer 50.000,-- eur vyššia, ako výška veriteľov úpadcu k 19. júnu 2019 (vo výške 171.560,62 eur), pričom s prihladením na platby úpadcu realizované po 19. júni 2019, resp. po 25. júni 2019 a s prihladením na zástupkyňou žalobcu prezentované tvrdenie na pojednávaní uskutočnenom dňa 18. júna 2024, v zmysle ktorého konateľ úpadcu dobrovoľne uhradil žalobcovi zmluvnú pokutu podľa ustanovenia § 11 ods. 2 ZKR v sume 12.500,-- eur (ktorú žalobca v rámci prehľadu majetku úpadcu vo svojich písomných vyjadreniach ani raz neuviedol - pozn. súdu), a o ktorú sa zvýšil majetok úpadcu slúžiaci na uspokojenie pohľadávok veriteľov úpadcu, je zjavné, že úpadca aj po splatení pôžičky žalovanému v celom rozsahu disponoval dostatočným majetkom na uspokojenie pohľadávok veriteľov úpadcu v sume 171.560,62 eur (k 19. júnu 2019), resp. v sume 171.667,81 eur (k 25. júnu 2019). V prípade ani jednej z platieb úpadcu v prospech žalovaného nie je možné z tohto dôvodu dospieť k záveru, že by nimi došlo k ukráteniu uspokojenia pohľadávok veriteľov úpadcu, ako to predpokladá zákon v ustanovení § 57 ods. 4 ZKR.

19. Záverom súd považuje za potrebné uviesť, že v rámci svojho rozhodovania nie je viazaný žalobcom predloženým rozsudkom bývalého Okresného súdu Bratislava I z 13. marca 2023, č. k. 1Cbi/19/2020-134, ktorým bolo vyhovené inej odporovacej žalobe žalobcu. S prihladením na odôvodnenie žalobcom predloženého rozsudku je zjavné, že žalovaný v tam posudzovanom konaní (na rozdiel od aktuálne rozhodovaného sporu) zvolil nesprávnu procesnú obranu a vôbec nenamietal (ne)splnenie hmotnoprávnej podmienky odporovateľnosti podľa ustanovenia § 57 ods. 4 ZKR, a preto súd v žalobcom predloženom rozsudku pre pasivitu žalovaného bližšie neskúmal splnenie hmotnoprávnej podmienky odporovateľnosti podľa ustanovenia § 57 ods. 4 ZKR. Naopak v aktuálne rozhodovanom spore súd splnenie tejto podmienky žalobcom posudzovať musel, pričom splnenie alebo nesplnenie danej podmienky je závislé od vyhodnotenia skutkového stavu veci (a od vykonaného dokazovania), a teda skutkovými závermi v inom konaní nemôže byť súd v predmetnom spore vôbec viazaný, keďže dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon (k tomu viď znenie článku 15 ods. 1 Základných princípov Civilného sporového poriadku, resp. znenie ustanovenia § 191 ods. 1 C. s. p.) a nie podľa toho, ako dôkazy a tvrdenia strán sporu vyhodnotil súd v inom konaní.

20. S poukazom na uvedené súd uzatvára, že žalobca v konaní nepreukázal naplnenie hmotnoprávnej podmienky upravenej v ustanovení § 57 ods. 4 ZKR, a teda, že by žalobcom napadnutými právnymi úkonmi úpadcu (prípadne niektorým z nich) by došlo k takému zníženiu stavu majetku úpadcu, že by zostávajúca časť jeho majetku nepostačovala na plné uspokojenie prihlásených pohľadávok veriteľov úpadcu, ktoré k 19. júnu 2019, resp. k 25. júnu 2019 existovali, a ktoré žalobca v konaní vymedzil.

21. Na základe vyššie uvedeného súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol (výrok I.).

22. O trovách konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že v konaní plne úspešnému žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % (výrok II.).

22.1. O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súdny úradník súdu prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestskom súde Bratislava III.

Odvolanie má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 a ods. 2 C. s. p.) obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) [§ 363 C. s. p.].

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C. s. p.).